

noie Forbindelse mellem Kjøbstædernes og Landets Interesse ikke var saa fremtrædende, og hvor een af disse Deele for sig kunde være repræsenteret saa stærkt, at den havde Majoriteten. Jeg vil sætte, at det var Tilfældet med Landdistricterne, og at deres Majoritet antog, at det var i dens Interesse at kaste en meget stor Deel af Beskættningen ved en simpel Resolution i Finantsloven over paa Kjøbstæderne, saa havde den efter § 4 dette fuldkomment i sin Magt, thi den kunde da nedfatte den Deel af Skatten, som skal paalægges Hartkornet, saa meget som den vilde, ialtsald med det hele nærværende Landstatsbeløb, forsaavidt det gaaer op i den Skat, som omtales i § 4, og derimod enten lade den Deel af Ny-Skatten, som træder istedetfor de i § 1 nævnte Beløb, uforandret eller endog forhøje det og saaledes formindste Landdistricternes Skatter, medens den Lettelse, som gives disse, idet mindste for en væsentlig Deel kunde kastes over paa Kjøbstæderne. Det var dette Princip, hvorimod jeg fandt mig foranlediget til, at udtale mig, saa meget mere, som vi her staae ved Begyndelsen af en Reform i Skattelovgivningen, og det var rigtigt, at man ved Begyndelsen ikke lod de Grundsætninger, hvorved der fandtes Betænkkeligheder, og som man muligt kunde gjøre gjældende i videre Udstrækning, staae aldeles uimodtagne. Derimod tillod jeg mig paa den anden Side at udtale, at de Skatter, som i længere Tid have paahvilet visse Districter eller visse Beskættningsgjenstande, derved i Tidens Løb saaledes have udjævnet sig, at der ikke kunde være nogen væsentlig Betænkkelighed ved at lade dem vedblive, idetmindste i den nærmeste Fremtid, og at man derfor, aaseende fra det Princip, som Loven har opstillet, af andre Grunde kunde have Anledning til at understøtte den høitagtede Finantsminister i hans Forslag om, at de Summer, som hidtil have været udredede af Kjøbstæderne og Landdistricterne, hver for sig ved de i § 1 nævnte Skatter, ogsaa indtil videre skulle vedblive at paahvile resp. Kjøbstæderne og Landdistricterne. Dette anbefaler jeg ikke alene, fordi Forholdene saaledes have udjævnet sig igennem en lang Række af Aar, men ogsaa fordi det var af overordentlig Bigtighed at vedtage et Lovforslag, som

gjør en saadan Omforandring af dette ældre Skattebeløb mulig, som var absolut nødvendig, for at en anden Lov, med hvilken den staaer i Forbindelse, nemlig den om Hartkornets Egalisation, kunde snarest mulig træde i Kraft, hvorimod Gjennemførelsen af de andre Beskættningsprinciper, hvilke jeg tillod mig korteligt at berøre, vilde udtræve længere Tid, i hvilken hine paatrængende Reformer maatte henstaae uafgjorte. Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere fremførte af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det Distriet (Tscherning) troer jeg egentlig ikke, at den Afvigelse, som finder Sted mellem hans og mine Anskuelser og det foreliggende Lovudkast, er synderlig fremtrædende; thi han udtalte nemlig den Sætning, som jeg beder lagt stor Vægt paa, at de Skatter, som have hvilet paa Jorden, eller med andre Ord, have været reparerede paa Hartkornet, og som have bestaaet i lang Tid, for en Deel have tabt deres Indflydelse som Skatter ved de Hensyn, som ere tagne dertil ved Kjøb og Salg, og han indrømmede derfor, at der kunde være store Betænkkeligheder ved at forandre disse Skatter. Dette Raisonnement anvendte han paa den nærværende Landstat, indbefattende Gammelskatten, men derimod, om jeg ikke tager Feil, vilde han ikke anvende det paa den Deel af Hartkornsskatterne, som indbefattes under de i § 1 nævnte ældre Skatter. Vil han imidlertid anvende dette Raisonnement, hvilket jeg netop erkjender for aldeles rigtigt, og som jeg vilde ønske Tiden kunde tillade mig videre at udvikle, saa maa det være gjældende ingenlunde alene med Hensyn til de ældre Skatter, nemlig Land- og Gammelskat, men ogsaa med Hensyn til de hidtilværende Ligningsskatter, naar man fastsætter dem til et bestemt Beløb, som et Gjennemsnit af det, som de have udgjort i en Række af foregaaende Aar; thi ligesaa vel som det maa antages, at en Mand, som har kjøbt en Jorbeieendom, har taget Hensyn ved Kjøbesummens Bestemmelse til de ældre Landsskatter, saaledes maa han ogsaa som en fornuftig Mand have taget Hensyn til det Gjennemsnits Beløb, hvormed Ligningsskatten i en Række af Aar har været lignet paa Jorden, og de samme Betragtninger maae finde Anvendelse med Hen-